

908007
ME Pădureș

ROMANIA INALTA CURTE DE CASATIE SI JUSTITIE
SECTIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL

DECIZIA NR 4881

Dosar nr.589/2/2009

Sedinta publica de la 5 noiembrie 2009

Presedinte : X

X

judicator

X

judicator

X

magistrat-asistent

S-a luat in examinare recursul declarat de Agentia Natională de Administrare Fiscală impotriva sentintei nr.X din 6 X 2009 a Curtii de Apel București - Sectia a VHI-a Contencios Administrativ si Fiscal.

La apelul nominal s-a prezentat recurenta-parata Agentia Natională de Administrare Fiscala prin consilierul juridic XXX, lipsind intimata-reclamanta S.C. „X” S.R.L. X

Procedura complete.

Magistratul-asistent a prezentat referarul cauzei aratand c& recursul este scutit de plata taxei judiciare de timbru, fiind declarat și motivat in termenul legal.

Consilierul juridic din partea recurenteii solicits admiterea recursului, casarea sentintei atacate și trimiterea cauzei spre competenta solutionare Curtii de Apel X - Sectia a VHI-a Contencios Administrativ și Fiscal.

Se arata ca intrucat reclamanta solicits anularea deciziei nr.X/31.X.2008, act administrativ emis de Agentia Natională de Administrare Fiscală - Directia Generală de Solutionare a Contestatiilor, organ de specialitate al administratiei publice centrale, devin incidente dispozitiile art.3 punctul 1 raportate la art.2 punctul 1 lit.d din Codul de Procedură Civilă.

CURTEA

Asupra recursului de fată;

Din examinarea lucrărilor din dosar constats urmStoarele:

Prin actiunea inregistrată pe rolul Curtii de Apel X ectia a VHI-a Contencios Administrativ si Fiscal reclamanta S.C. XXX SR.L. a solicitat in contradictoriu cu parata Aeentia Natională de Administrare Fiscală desfiintarea Deciziei nr.X din 31.X.2008, desfiintarea partiala a Deciziei de impunere nr.X/30.X.2008, emisă in baza raportului de inspectie fiscala nr.X din 30.06.2008 pentru suma totals de X lei.

In motivarea actiunii, reclamanta a arătat că sumele mentionate in raportul de inspectie Fiscală sunt stabilite in mod eronat, datorită interpretării gresite a dispozitiilor art.9 alin.7 lit.s din Legea nr.414/2002 privind impozitul pe profit, si a retinerii gresite a situatiei de fapt.

Reclamanta a mai aratat că este gresită si nelegală sustinerea organelor fiscale potrivit căreia nu are drept de deducere a T.V.A. -ului in scris in cele 5 facturi fiscale emise de S.C. X GC S.R.L. pe numele cumpărătorului, intrucat serviciile achizitionate au fost destinate utilizSrii pentru realizarea operatiunilor taxabile.

In raport de dispozitiile art.29 lit.b din Legea nr.345/2002, privind taxa pe valoare adaugata, reclamanta a apreciat că facturile fiscale in discutie cuprind toate datele impuse de lege pentru a avea drept de deducere a T.V.A.-ului.

La termenul de judecată din data de 6 X 2009, Curtea de Apel X din oficiu, a invocat exceptia necompetentei materiale in raport de dispozitiile art.10 alin.I din Legea nr.554/2004.

Prin sentinta nr.X din 6 X 2009, Curtea de Apel Xa admis exceptia necompetentei materiale si a declinat competenta de solutionare a cauzei in favoarea Tribunalului X - Sectia a IX-a de Contencios Administrativ si Fiscal.

Pentru a hotari astfel, s-a retinut ca in cazul litigiilor financiar fiscale, criteriul in raport de care se stabileste competenta de solutionare a cauzei este cuantumul sumelor.

Impotriva sentintei pronuntata de instanta de fond a declarat recurs, in termen legal, parata Agentia Natională de Administrare Fiscala.

In motivarea cali de atac, se arata, in esenta, ca reclamanta solicits anularea unui act administrativ emis de A.N. A.F. - Directia Generală de Solutionare a Contestatiilor, organ de specialitate al administratiei publice centrale, ceea ce atrage incidenta in cauza a dispozitiilor art.10 alin.I din Legea nr.554/2004, raportate la prevederile art.3 punctul 1 și art.2 punctul 1 lit.d din Codul de Procedura Civilă.

Analizand cauza, prin prisma motivelor de recurs, in raport cu dispozitiile art.304¹ din Codul de procedura .civile, precum sj cu reglementarile incidente cauzei, Inalta Curte constats ca recursul este nefondat pentru considerentele aratate in continuare.

Potrivit art.10 alin.(I) din Legea nr.554/2004, „Litigiile privind actele administrative emise sau incheiate de autoritățile publice locale și judetene, precum si cele care privesc taxe si impozite, contributi, datorii vamale si accesorii ale acestora, de pana la 5 miliarde lei, se

solutioneaza, in fond, de tribunalele administrativ-fiscale, iar cele privind actele administrative emise sau incheiate de autoritatile publice centrale, precum si cele care privesc taxe și impozite, contributi, datorii vamale și accesorii ale acestora, mai mari de 5 miliarde lei, se solutioneaza, in fond, de sectiile de contencios administrativ si fiscal ale curtilor de apel, dacă prin lege specială nu se prevede altfel".

Deci, in privinta competentei materiale, legea stabileste doua tipuri de competenta, in raport cu natura juridică a actului administrativ atacat, mai exact dacă actul are sau nu ca obiect taxe si impozite, contributi, datorii vamale si accesorii ale acestora sau, cu alte cuvinte, dacă este sau nu vorba de un act administrativ fiscal.

Astfel, daca nu este vorba de un act administrativ fiscal, competenta materials se stabileste in raport cu rangul local sau central al autoritatii emitente, potrivit prevederilor art.2 și 3 din Codul de procedură civilă, litigiul urmand să fie solutionat de instanta de contencios administrativ a tribunalului, cand actul atacat apartine unui organ sau institutii locale și respectiv, instantei de contencios administrativ a Curtii de apel, astfel încât actul atacat apartine unui organ sau institutii centrale, cu competenta Natională.

Dar, dacă obiectul litigiului il formeaza un act administrativ fiscal, competenta materials va apartine instantei de contencios administrativ si fiscal a tribunalului sau a i urlii apel, ilupa cum actul contestat privește o valoare mai nm.a sau «"s',ala cu 5 miliarde ROL, ori o valoare mai mare de 5 mil lei.

In concluzie, in ea/.ul artelci .i. 111111 nsliative fiscale, competenta materials a instantei de .ontcmios .idministrativ se stabileste in mod exclusiv pe baza criteriului valoric, dupa cum valoarea contestata este mai mica sau egala cu 500.000 RON, ori este mai mare de această suma.

Litigiul de fata priveste taxe si impozite si accesorii ale acestora in quantum de X lei reprezentand impozit pe profit, T.V.A. si majorări de intarziere aferente acestora, astfel incat competenta de solutionare a cauzei in prima instanta revine Tribunalului X.

Sustinerea intimatei-paratei Agentia Natională de Administrare Fiscala ca ar fi competenta Curtea de Apel X - Sectia A VIII-A sa solutioneze prezenta cauza, fata de calitatea paratei de organ al administratiei publice centrale nu poate fi retinuta, intrucat in cazul litigiilor financiar fiscale, criteriul in raport cu care se stabileste competence de solutionare a cauzei este quantumul sumelor care fac obiectul litigiului.

Criteriul invocat de catre pSrata este aplicabil In cazul acelor litigii care privesc acte administrative ce nu au ca obiect taxe, impozite, contributi, datorii vamale si accesorii ale acestora.

In raport cu toate considerentele expuse, x Curte va respinge recursul ca nefondat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE IN
NUMELE LEGII
D E C I D E**

Respinge recursul declarat de Agentia Nationala de Administrare Fiscala impotriva sentintei nr.X din 6 X 2009 a Curtii de Apel X - Sectia a VHI-a Contencios Administrativ si Fiscal, ca nefondat.

Irevocabila.

Pronuntata in sedinta publica, astazi 5 X 2009.